

ReportÃ¡Å¾ z cesty: ZÃ¡padnÃ- AustrÃ¡lie, 2007 - HledÃ¡nÃ- IÃ¡Ä•kovice (1. Ä•Ä¡st)

PÄ™Å-spÄ›vek pÄ™idal Radek Kastner

[05.02.2009]

AktualizovÃ¡no [25.02.2009]

Cesta:

Toto je tÅ™etÃ- Ä•Ä¡st z celkovÃ› pÄ›ti reportÃ¡Å¾Ã-, kterÃ© dokumentujÃ- nÄ›kterÃ© ze zlatÃ½ch masoÅ¾ravÃ½ch hÅ™ebÃ- z cesty s mou manÅ¾elkou Beth v zÃ¡Å™Ã- 2007 po AustrÃ¡lii. Tato Ä•Ä¡st cesty pokraÄ•uje tam, kde pÅ™edchÃ¡zejÄ•cÃ- skonÄ•ila a zaÄ•nÃ- popisem velmi deÅ¡titivÃ© dne, kterÃ½ jsme strÃ¡vili vÃ›tÄ›jinou ve voze na cestÃ› mezi oblastÃ- kolem Harvey a jiÅ¾nÃ-m pobÅ™eÅ¾nÃ-m AustrÃ¡liie. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e jsme prÅ™ebÄ›Å¾nÄ› zastavovali a vidÄ›li opravdu skvÄ›lÄ© vÄ›ci. DruhÃ½ den byl natolik vzruÅ¡ujÄ•cÃ-, Å¾e zanechal vypÄ¡lenÃ© znaÄ•ky na mÄ©m mozku...

RÃ¡no pro mne zaÄ•alo ponÄ›kud brzy. HlasitÃ› prÅ¡jelo celou noc; ale byl jsem natolik unaven, Å¾e jsem byl ze spÄ¡nku vyruÅ¡ovÃ¡n pouze pÅ™Ã-leÅ¾itostnÄ›, kdyÅ¾ prÃ¡jskal s vÃ½jimeÄ•nou zuÅ™ivostÃ-. RozednÄ›nÃ- bylo utlumeno tÄ›Å¾kÃ½mi mraky, a kdyÅ¾ jsme se s Beth probudili, Phill uÅ¾e poletoval po domÄ›. UkaÄ¡zal nÄ¡jm konstrukci, kterou postavil na svÄ©m domÄ›, aby mohl splnit poÅ¾adavky svÄ© rodiny potÃ©, co dÄ›ti vyrostly.

KdyÅ¾ jsme se s Phillem bavili, Beth se kradla okolÄ-m a hledala ptÃ¡ky. Phill Å¾ije na poklidnÃ©m pÅ™edmÄ›stÃ-, ale nenÃ- pochyb o tom, Å¾e si sousedÃ© vÅ¡imli podivnÃ© Å¾eny s dalekohledem, krÃ¡jejÄ•cÃ- ulicemi kolem sychravÃ½m rÃ¡jnem, obleÄ•enÃ© pouze do pyÅ¾ama.

U kÃ¡vy jsme probÃ-rali naÅ¾e plÄ¡ny; takÃ© jsem si vybral vybavenÃ- pro dalÅ¡iÄ- vzruÅ¡ujÄ•cÃ- den v pÅ™Ã-rodÄ›. NeoÄ•ekÃ¡vanÄ› a navzdory tomu, Å¾e nÄ¡jm veÄ•er pÅ™edtÃ-m Phill podrobnÄ› vysvÄ›tlil itinerÃ¡Å™ pro dneÄ¡ek, za pouÅ¾itÃ- holÃ½ch vÄ›t a jednotlivÃ½ch slov, nÄ¡jm zaÄ•alo dochÃ¡zet, Å¾e jeho plÄ¡ny byly hodnÄ› rozdÃ-lnÃ© od toho, co jsme nakonec skuteÄ•nÄ› realizovali. MÃ-sto bÄ›Å¾nÃ© jednodennÃ- exkurze naplÃ¡noval nakonec Phill tÅ™Ã-dennÃ- cestu!

Deňové srážky:

Naše putování začalo. Jeli jsme na jih, přes Bunbury, a nebyli jsme daleko města, kde jsme předchozího dne navštívili lokalitu s Utricularia multifida, když Phill sjel

z dálnice a zaparkoval na přesně místě okraji silnice. Dřevěný bubnový do střechy vozu, ale byl jsem natolik vznášen, že jsem tomu nevšednou působivosti. Vyskočili jsme ven a pokračovali po stezce, která nás zavedla do otevřeného zalesnění prostredí jarrah (Eucalyptus marginata). A pokud myslíte, že tvořeno ještěm, báječném přesně místě bez vegetace. Bylo to skoro jako navštívit duny obklopené lesy.

Phill ukázal do přesného místa. Tam, bez jakékoli ochrany nebo překrytí, byly tucty různých druhů malých Drosera paleacea!

Tyto rostliny rostly na měrném svahu tvořeném těžkými nejjemnějšími půdami. Myslel jsem na nepočítané asu strávěném procházením dun se sklonem až 45° a ohnem vřátky-cáma působícími na půdu sekundárními procesy. Zde snadno mohl udat nějakou hroupost a vyhladit zcela celou populaci rosnatky v tomto místě výjimečně bohatému lesu.

Vážim jsem si, že tato oblast byla různými přírodními a člověkem vytvářenými stopami od motorek a různých terénních strojů.

Já i Beth jsme začali tyto rostliny fotografovat, i přesto, že dřevěný pokrakoval. Měly byly si vžimnout, že je působení pokrytým dřevem od deňových kapek. Dřevěný proměnlivýmu počasí nám navlhlo naše fotografické vybavení, což velmi znepokojovalo.

Dřevěný vzrostl do mokré krutosti, a když jsem postupně promokal a procházel, ukryl jsem se pod malým kůrovnicovinatým ajovníkem (Leptospermum). Pod tímto kůrovnicovinami rostla Drosera paleacea také, což mi událo radost, protože tato oblast nebyla atraktivní pro motorkáře. Vážim, že si, že fotografie obsahuje i roztroušené rostliny Drosera menziesii.

Promokání:

OK, te Ä• za Ä•alo pr Ä•jet skute Ä•n Ä› siln Ä›. Nesl jsem sebou tak Ä•C velk Ä½ plastov Ä½ pl Ä•jí, kter Ä½ pou Ä¾ Ä•-v Ä•jm na rozpt Ä½len Ä•-denn Ä•-ho sv Ä›tla, ten jsem galantn Ä› dal Beth, jako protide Ä•j Ä•vou ochranu, aby z Ä•stala such Ä•j a ochr Ä•jnila sv Ä›j fotoapar Ä•t. (Na rozd Ä•l ode mne m Ä•la oble Ä•en Ä•C oble Ä•en Ä•-vhodn Ä•C do de Ä•jt Ä›.) Bohu Ä¾el byl d Ä•C Ä•j Ä•v Ä•judyp Ä™ Ä•-tomn Ä½. V Ä•jtechno, m Ä• nevy lu Ä•uj Ä•-c, v lhlo v Ä•-c a v Ä•-c ka Ä¾dou sekundou.

DĂĽčák, jen tak mimochodem „ bylo docela chladno, je dĂĽčák a já se choulil ve vlnkách mizících pod chladným a kapajícím kárem. Beth stále fotografovala své rostlinky (co já k čertu tak dlouho trvá!?), takže jsem párty i sám vyfotil toto malé Stylidium repens. Rostlina velmi dobře zapadala do svého okolí.

Navzdory mÅ©mu hubovÅ¡inÅ-, Å¾e jÅ- zvlhne fotoaparÄjt, Beth zatvzele fotografovala v deÅ¡ti. Ani jsem si nestoÅil vÅ¡imnout, Å¾e Phill se jiÅ¾ pÅ™ed nÄ›jakou dobou vzdÅ¡il, a jÅ_ pÅ™edpokládal, Å¾e do svÅ©ho teplÅ©ho a suchÅ©ho auta. Å~ekl jsem Beth, Å¾e se vrací-m.

StojÃ- za to zmoknout!

Například mě zavedl podél pásu se až na stezky. Dáček je se začal marnit do pásu až kdy, takže to už nebylo tak strašné. Bylo to skoro pátého jemný. Ale potom mě Phillip nasměroval do károviny, která byly třetíce nasáklá kapkami studené vody. Dobře, zanášení bylo to, proč jsme sem přijeli, takže jsem vešel mezi károviny, opatrně skrýpán studenou vodou.

(MoÅ¾nÄj jste si vÅ¡imli, Å¾e mezi mÄ© zÄ¡liby nepatÅ™í - bÄ½t mokrÄ½ a prochladÄ½.)

A tohle je to, co mi chtěl Phill ukázat. Tyto extrémně zajímavé růžice patří k exemplářům *Drosera zonaria*! Fantasticko!

Nená- to paráda, jak jsou tyto rádce téměř ukryté v pásu? Protože si rostlinky zvolily tuto kamufláž, nebyli jsme zpočátku schopni nalézt jiné exempláře než tyto. Ale po pár minutách jsme si všimli dalších rádnic tu i tam v Čajovníkovém houští.

VÃ-ce rÅ-Å¾ic:

Och Ä•lovÄ•e, tuto rostlinu miluji. Ve skuteÄ•nosti ji mÄj tolík rÄjd, Å¾e jsem ani nepostÅ™ehl, Å¾e se opÄt spustil dÄ©ÅjÅ¥. PÅ™edtÄ-m, neÅ¾ jsem si toho vÅjiml, navhl mi fotoaparÄjt ä€“ viditelnÄ› jsem nenaslouchal mÄ©mu vlastnÄ-mu nevrlÄ©mu a pokryteckÄ©mu upozorÅ`ovÅjnÄ- Beth. SnaÅ¾il jsem se nalÄ©zt nÄ›jakÄ© suchÄ© hadÅ™Ä-ky, abych svÄ© vybavenÄ- otÅ™el, ale sÄjm jsem byl promoÄ•en od hlavy aÅ¾ k patÄ›.

DÄ©ÅjÅ¥ natolik zesÄ-lil, Å¾e jsme se rozhodli, Å¾e se vrÄjtÄ-me do vozu. PodÄ©l cesty jsme našli nÄ›kolik kolonických erythrorhiza subsp. erythrorhiza. Byly na Å¡patnÄ©m mÄ-stÄ› pro fotografovÄjnÄ- (pod oplocenÄ-m z ostnatÄ©ho drÄjtu) a dÄ©ÅjÅ¥ byly neÄ°navnÄ½, takÅ¾e jsem upustil od jejich fotografovÄjnÄ-. Bylo to v tÄ© chvÄ-li pravdÄ› podobnÄ› moudrÄ© rozhodnutÄ-, ale kdyÅ¾ sedÄ-m ve svÄ© suchÄ© a teplÄ© kancelÄjÅ™i, je to jedno z tÄ›ch, kterÄ½ch troÅjku lituji. Oh skuteÄ•nÄ› ä€“ pouze vÄ½mluva pro uskuteÄ•nÄ›nÄ- dalÅjÄ- nÄjvÅjtÄ›vy!

PtÄjci:

PokraÄ•ovali jsme dÄjle k jihu. Beth se zajÄ-mÄj o masoÅ¾ravÄ© rostliny, ale daleko vÃ-ce se zajÄ-mÄj o sledovÄjnÄ- ptÄjkÄ-, takÅ¾e Phill zastavil u malÄ© rezervace, kterÄj obsahovala karri tree (*Eucalyptus diversicolor*), zvanÄ© tÄ©Å¾ Gloucester Tree. Phill nÄjm ukÄ;jal, Å¾e kdyÅ¾ zamÄjvÄjte ve vzduchu jablkem, mÄ-Å¾ete bÄ½t zavaleni hejnem malÄ½ch papouÅjkÄ-.

Tady vidÄ-te Beth a Philla, jak poskytuje pÅ™ednostÄ© prostÅ™edÄ- pro rosely (*Platycercus icterotis*, rosela Å¾lutolÄ-cÄ-, pozn. pÅ™ekl.). Byli tam takÅ© dalÅjÄ- velcÄ- ptÄjci, vÄ•etnÄ› velkÄ½ch ä€žAustralian ringneck parrotsä€œ (*Barnardius zonarius*; zvanÄ½ch tÄ©Å¾ ä€žthe twenty-eight parrotä€œ, Ä•esky barnard lÄ-mcovÄ½, pozn. pÅ™ekl.). Tihle ptÄjci jsou velcÄ- kolem 35 cm a vidÄ›t jednoho z nich letÄt vysokou rychlostÄ- a smykem pÅ™istÄjt na PhillovÄ› hlavÄ›, bylo celkem potÄjitelnÄ©. MÄ›li drÄjpy.

Tohle je Phill, pÅ™edstÄ-rajÄ-cÄ- italskou kaÅjnu.

Hello:

Neodolal jsem pÅ™vabu tÅ›cto malÅ½ch ptÃjek. MÄ›l jsem sebou svou makro Ä•oÄ•ku a tak jsem z ruky vyfotil tento snÃ-mek malÅ©ho, jablko konzumujÃ-cÃ-ho pÅ™Ã-tele na mÅ©ruce.

Nebily zde Å¾idnÃ© viditelnÃ© masoÅ¾ravky rostliny, takÅ¾e zatÃ-mco Beth hledala ptÃjky v kÅ™ovÃ-, jÃj mÄ›l pÅ™Ã-leÅ¾itost vymÄ›nit mÅ© promoÄ•enÃ© ponoÅ¾ky. Po chvÃ-li jsme se vrÃjtili do auta a pokraÄ•ovali v naÅ¡Ã- cestÃ>k jihu.

KamenitÅ½ povrch:

PokraÄ•ovali jsme v naÅ¡Ã- cestÃ>k jihu, aÅ¾ jsme tÃ©mÄ›Å™ opustili AustrÃjlii. Jen nÄ›jakÅ½ch 7 km od jiÅ¾nÃ-ho oceÃ¡nu zastavil Phill auto a nechal nÃjs protÃjhnot si nohy. MyslÃ-m, Å¾e uÅ¾ byl unavenÅ½ s neustÃjilÃ©ho poslouchÃjnÃ-mÅ©ho skuÄ•enÃ-po rostlinÃjch, ve chvÃ-li, kdy se mi jen tak vysmÃ-val (Phill: "VidÃ-Åj to prostranstvÃ-? Tady je spousta rostlin"; Barry: "Waaaahhhh!").

Vybral zajÃ-mavÃ© mÃ-sto k zastÃjvce. Sousedilo s velkou mÅ½tinou, na kterÃ© slibovaly granitovÃ© a mechem obrostlÃ© pahorky slibovaly excelentnÃ- lov na masoÅ¾ravky.

Drosera glanduligera:

NenÃ-to pÅ›knÃj rostlina? PodÃ-vejte se, jak velkÃj jsou kvÃ-tenstvÃ-! VelkÃ© kvÃ-ty vypadajÃ-tak tÅ›Å¾ce, vypadajÃ-, jako by chtÃly rostliny pÅ™evrÃjtit. BohuÅ¾el nebyl Å¾idnÃ½ z kvÃ-tÅ- otevÅ™enÅ½, moÅ¾nÃj dÃ-ky podmraÄ•enÅ½m podmÃ-nkÃjm. OvÅjem nasvÃ-cenÃ-bylo i tak skvÃ-lÃ©.

Pokud mÃ;te tento druh rÃjdi, mÃ;jm tady pro vÃjs dalÅ¡Ã-fotografi!

SkalnatÅ½ okraj:

Bohužel měl spokojenou a suchou stav nevydržel pár dní - dlouho. Začalo opět pršet. Měly byt vidět, že jsou tyto rostlinky docela mokré.

Jeden z mých ovladačů na fotoaparátu zařídil selhávat, bez debaty dálky promoje, který nastalo na lokalitě Drosera zonaria. Nechtěl jsem ho pořídit ještě vše, tak jsem se snažil použít svůj difuzor jako ochranu před deštěm, ale fungovalo to pouze jako sběrače vody stáčející dolů po mých zádech a dolně - ažistě kalhot. Brzy jsem byl znovu prokletý promoje. Takovou cenu jsme museli zaplatit!

Jako protiklad tomuto velkému a kvetoucím rostlinám je zde tento drobný, ale okouzlující - malý exemplář

pro vaše potěšení.

Rázové květy:

Skvělá až mechorážní membrána drží - se na skalnatém povrchu, byla zazeměna pro růžové kvetoucí Utricularia multifida. Hmm, na tomto snímku je mnoho stváří - zajímavých svislých řízarů.

Tady je další - snímek z této lokality.

Vážně, že si pořídil stáří už na dřívějším, ale nebylo nikoho, koho bych mohl obviňovat z tohoto nepohodlného, vyjmá sebe. Nikdo mne nenutil lehat si na zem na studený granit, abych zalezl proud deříkůvky vody!

(Z koho si to tady snaží - měl lat legraci až byly to skvělé okamžiky městoživotu!)

Laločnost:

Spodní korunní pysk (tzv. spodní - okvětní - lalok) na této rostlině Utricularia multifida byl daleko všechno vykrojen než u rostlin, které jsme viděli v této době. Také základní skvrny byly menší.

SvÄ›tle zelenÄ¡ rosnatka:

Ano, vÄ›-m, Ä¾e byste rÄ¡di vÄ›dÄ›li, co to je za rosnatku. Je to Drosera modesta, malÄ½ a drobnÄ½ druh.
VÄ¡imnÄ›te si, jak je stonek klinkatÄ½ a jak jsou Ä™apÃ-ky mÃ-rnÄ› zahnutÄ©.

Tady je dalÅ¡iÃ- pohled na prostÄ™edÃ-,
kterÄ½ ukazuje, Ä¾e i takovÄ©to relativnÄ› prostÃ© prostÄ™edÃ- mÄ¬Ä¾e nabÃ-dnout spoustu
zajÄ-mavÄ½ch vÄ›cÃ-, jako napÄ™Ã-klad mÃ-stnÃ- Drosera glanduligera.

Jedna vÄ›c, kterou nevidÃ-te dÃ-ky vÄ½bÄ›ru mÃ© kompozice, jsou travnatÄ› vypadajÃ-cÃ-rostliny, kterÄ© byly na mech u velmi bÄ›Ä¾nÃ©. (MÄ¬Ä¾ete jednu z nich vidÄ›t jednu z nich uprostÄ™ed vzadu na snÄ-mku, kterÄ½ byl pÄ™iloÄ¾en k pÄ™edchozÃ-mu odstavci.) Tato rostlina je Romulea rosea (Guildford grass), nepÄ)vodnÃ-, invazivnÃ- a z kultury do pÄ™Ã-rody zavleÄ•enÄ¡. NezdÄ¡ se, Ä¾e by pÄ™Ã-liÄ¡ vytlaÄ•ovala pÄ™vodnÃ- rostlinstvo a doufÃ¡m, Ä¾e tomu tak bude i v budoucnu.

UsmÄ›rÅ^ovÃjnÃ- deÄ¡tÄ›:

ZatÃ-mco jÄ¡ jsem se ukryl pÄ™ed neustÃjilÄ½m deÄ¡tÄ›m pod mÄ¬j obligÃ;tnÃ- plastovÄ½ kryt, mrknul jsem kolem a zjistil jsem, Ä¾e Beth nÄ›jak pÄ™esvÄ›dÄ•ila Phillu, aby se stal jejÄ-m permanentnÄ-m deÄ¡tnÃ-kem. Phill to pro mÄ› neudÄ›lal, ale pÄ™edpoklÄ¡dÄ¡m, Ä¾e je to proto, Ä¾e je Beth daleko roztomilejÄ¡Ä- neÄ¾ jÄ¡.

Hmmm, i odtud jsem mohl vidÄ›t, Ä¾e pracuje s opravdu pÄ›knÄ½m souborem kvÄ›tÅ- Drosera glanduligera a Utricularia multifida. ProklatÄ›, pÄ™Ãjl bych si, abych je uvidÄ›l jÄ¡. MoÄ¾nÃ-svoje fotografie pro vÄ¡js zveÄ™ejnÃ- online. TakÄ© jsem si vÄ¡iml, Ä¾e si chytÄ™e vybrala k lehnutÃ-mÄ-sto, kterÄ½m neodtÃ©kala deÄ¡tÄ›ovÃ¡ voda, na rozdÄ-l od toho proudu, kterÄ½ jsem si pÄ™edtÄ-m pro ulehnutÃ- vybral jÄ¡.

V dobÄ›, kdy si Beth a Phill hrÃ¡li s tÄ›mito rostlinami, vydal jsem se zpÄ›t k autu vydÃjvajÃ-c Ä•vachtajÃ-cÃ- zvuky pÄ™ti kaÄ¾dÄ©m promoÄ•enÄ©m kroku.

Jo, studenÄ¡ mizÃ©rie uÄ¾Ã-rajÃ-cÃ- mou duÄ¡i mne zahnala zpÄ›t do auta. Ale potom jsem si vÄ¡iml, Ä¾e na neobjevenÄ©m mÃ-stnÄ› stranou cesty, ne dÄ¡l neÄ¾ nÄ›jakÄ½ch 5 metrÅ-, rostla velice pÄ›knÃ- rosnatka, Ä¡plhajÃ-cÃ- po Ä•ajovnÃ-ku. Ano, objevovala se z po kolena vysokÃ© vegetace mokrÃ© od deÄ¡tÄ› a prozkoumat ji by znamenalo promoÄ•it se aÄ¾ po kolena, ale nemÄ›l jsem jinÄ© volby neÄ¾ sledovat hlas sirÃ©ny. Vystoupil jsem z auta a zjistil, v Ä°dÄ›su, Ä¾e hustÃ¡ vegetace ukrÃ½vala fakt, Ä¾e se okraj cesty strmÄ› svaÄ¾uje dolÅ-. Sesurfoval jsem nÄ›kolik metrÅ- dolÅ-

kopcem, až jsem se nakonec zastavil (dáky bohu jsem stál le stál) v nářízem, co se skutečnosti bylo po prsa vysoké, silné mokré plevelem. Klestil jsem si cestu skrz náříj, abych se k rosnatce dostal a jako podkovájná mne okolní rostliny zahrnovaly chladnou, mokrou, dešťovou vodou.

Během, během, bulibuli.

Západní Austrálie, 2007 - Hledání lidojákovice (2. dánst)

Západní Austrálie, 2007 - Hledání lidojákovice (3. dánst)

Reportáž z cesty: Novembrová Jižní Wales, Austrálie (1. dánst) (volná pátá stupňová)

Reportáž z cesty: Novembrová Jižní Wales, Austrálie (2. dánst) (volná pátá stupňová)

Reportáž z cesty: Západní Austrálie 2007
Národní první den (dánstejná pátá stupňová)

Reportáž z cesty: Západní Austrálie 2007 Hledání lidojákovice australská © (dánstejná pátá stupňová)

Revised: December 2007

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner